

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Mgr. J. V.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 7. 2009, č. j. 33 Cad 184/2008 – 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 10. 2008, č. j. X, byla zamítnuta žalobcova žádost o starobní důchod pro nesplnění podmínek zákona č. 155/1955 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, s přihlédnutím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení, publ. pod č. 228/1993 Sb., a k nálezům Ústavního soudu a rovněž k opatření Ministerstva práce a sociálních věcí „Výklad zákona o důchodovém pojištění, popř. předpisů souvisejících, s přihlédnutím ke Smlouvě mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení vyhlášené pod č. 228/1993 Sb. a k nálezům Ústavního soudu“. Podle odůvodnění tohoto rozhodnutí nárok na důchod žalobci nevznikl, neboť nemá české státní občanství ani trvalý pobyt na území ČR.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 13. 7. 2009, č. j. 33 Cad 184/2008 – 24, zamítl žalobu proti výše uvedenému rozhodnutí žalované a rozhodl dále tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Po doručení tohoto rozsudku učinil žalobce u Krajského soudu v Brně podání, jež označil jako „názor a námitky žalobce“. Toto podání krajský soud správně vyložil podle jeho obsahu jako kasační stížnost proti jmenovanému rozsudku (a to včasně podanou), neboť v něm žalobce uplatňuje námitky proti tomuto rozsudku, polemizuje se závěry krajského soudu, uvádí, s kterými okolnostmi se podle žalobcova názoru krajský soud nevypořádal, atd.

Následně krajský soud vyzval žalobce (dále též „stěžovatel“), aby do 1 měsíce od doručení výzvy doložil do spisu plnou moc udělenou advokátu, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti. Současně soud stěžovatele poučil, že nebude-li výzvě vyhověno, kasační stížnost bude odmítnuta. Rovněž jej poučil o možnosti požádat o ustanovení zástupce soudem, pokud nemá dostatečné finanční prostředky.

Na tuto výzvu stěžovatel reagoval podáním, v němž mimo jiné uvedl, že „nikdy ... milodary nepřijímal a ani v tomto případě o to nemá zájem“ a dále specifikoval další své výhrady vůči napadenému rozsudku. Požadoval po samosoudkyni, jež napadený rozsudek vydala, aby svá pochybení uznala a zrušila jej. Další výhrady vůči tomuto rozsudku pak vtělil do svého podání ze dne 2. 12. 2009, jež adresoval Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti v určené lhůtě nepředložil, nepožádal ani o ustanovení zástupce soudem.

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 8. 2009, č. j. 33 Cad 184/2008 – 33, obsahovalo řádné poučení o zákonných následcích nevyhovění výzvě ke zvolení si advokáta a k předložení plné moci tomuto advokátu udělené pro řízení o kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve lhůtě stanovené krajským soudem, ani později nedostatek zastoupení advokátem neodstranil, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel předepsané vysokoškolské právnické vzdělání sám nedoložil a na výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. prosince 2009

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu